

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 460

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 3 iulie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
242. — Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul	2-5	art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	9-11
1.066. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul	5	Decizia nr. 748 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	11-12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 737 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	6-7	Decizia nr. 751 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și art. 101 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	13-14
Decizia nr. 738 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală	7-9	Decizia nr. 754 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 740 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		764. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții din cadrul Proiectului „Inițiativa Copiii Străzii” din județele Iași, Vaslui, Cluj, Bistrița-Năsăud, Sălaj, Arad, Bacău, Mehedinți, Suceava și municipiul București	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 27 din 27 august 2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.2 din Legea nr. 142/2008 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 29 august 2008, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. În tot cuprinsul actului normativ, denumirea «Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului» se înlocuiește cu denumirea «Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței», iar denumirea «Ministerul Culturii și Cultelor» se înlocuiește cu denumirea «Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național».”

2. La articolul I punctul 3, alineatul (3) al articolului 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) *Strategia de dezvoltare teritorială a României* este documentul programatic pe termen lung prin care sunt stabilite liniile directoare de dezvoltare teritorială a României, bazat pe un concept strategic, precum și direcțiile de implementare pentru o perioadă de timp de peste 20 de ani, la scară regională, interregională, națională, cu integrarea aspectelor relevante la nivel transfrontalier și transnațional.”

3. La articolul I punctul 8, după alineatul (4) al articolului 311 se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru terenul trecut în intravilan în baza prevederilor Planului urbanistic general nu este necesară scoaterea din circuitul agricol.”

4. La articolul I punctul 9, articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În cazul în care prin cererea pentru emiterea certificatului de urbanism se solicită o modificare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă sau dacă condițiile specifice ale amplasamentului ori natura obiectivelor de investiții o impun, autoritatea publică locală are dreptul ca, după caz, prin certificatul de urbanism:

a) să respingă cererea în mod justificat;

b) să solicite elaborarea unui plan urbanistic zonal numai în baza unui aviz prealabil de oportunitate întocmit de structura specializată condusă de arhitectul-șef și aprobat de primarul

localității, respectiv primarul general al municipiului București, prin care se stabilesc:

1. teritoriul care urmează să fie reglementat prin Planul urbanistic zonal;

2. categoria/categoriile funcțională/funcționale a/ale dezvoltării și eventualele servituți;

3. reglementări obligatorii sau dotări de interes public necesare;

c) să solicite elaborarea unui plan urbanistic de detaliu.

(2) În lipsa existenței structurilor de specialitate menționate, avizul de oportunitate va fi emis de structurile responsabile cu urbanismul din cadrul consiliilor județene și aprobat de președintele consiliului județean.

(3) După aprobarea Planului urbanistic zonal sau, după caz, a Planului urbanistic de detaliu, se poate întocmi documentația tehnică în vederea obținerii autorizației de construire.

(4) Noua documentație de urbanism, cuprinzând intervenția solicitată, poate fi aprobată numai după o perioadă de cel puțin 12 luni de la data aprobării documentației de urbanism inițiale.

(5) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) și c), se pot aduce următoarele modificări reglementărilor din Planul urbanistic general:

a) prin Planul urbanistic zonal se stabilesc reglementări noi cu privire la: regimul de construire, funcțiunea zonei, înălțimea maximă admisă, coeficientul de utilizare a terenului (CUT), procentul de ocupare a terenului (POT), retragerea clădirilor față de aliniament și distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei;

b) prin Planul urbanistic de detaliu se stabilesc reglementări noi numai cu privire la distanțele față de limitele laterale și posterioare ale parcelei.

(6) Modificarea, prin planuri urbanistice zonale elaborate pentru zone ale unei unități teritoriale de referință, a reglementărilor aprobate prin Planul urbanistic general sau prin planuri urbanistice zonale trebuie să asigure unitatea, coerența și confortul urban atât ale zonei de studiu, cât și ale teritoriului învecinat. Dacă modificarea este elaborată pentru zone ale unei unități teritoriale de referință, coeficientul de utilizare a terenului (CUT) propus de noua reglementare nu îl va putea depăși pe cel aprobat inițial cu mai mult de 20%, o singură dată, în acest caz neaplicându-se prevederile alin. (1) lit. b).

(7) În cazul în care, din rațiuni de dezvoltare urbanistică temeinic fundamentate, este necesară depășirea coeficientului de utilizare a terenului prevăzut la alin. (6), numai din inițiativa

autorității administrației publice locale competente se va proceda la elaborarea unui plan urbanistic zonal pentru o suprafață prestabilită. Această zonă poate fi delimitată prin avizul de oportunitate, în funcție de caracterul omogen al zonei, funcțiune, regim de înălțime și infrastructura existentă. Finanțarea noii documentații de urbanism poate fi făcută din fonduri publice, în condițiile legii, sau de către persoane fizice ori juridice interesate. Responsabilitatea coordonării realizării documentațiilor de urbanism și a conținutului acestora cade integral în sarcina autorității publice locale competente.”

5. La articolul I punctul 10, articolul 35¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) În vederea fundamentării deciziilor de avizare a documentațiilor de amenajare a teritoriului, urbanism și arhitectură ale Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței se constituie Comisia Națională de Dezvoltare Teritorială, organism științific, consultativ, fără personalitate juridică, formată din funcționari publici și specialiști atestați în domeniu.

(2) Comisia Națională de Dezvoltare Teritorială are următoarele atribuții principale:

a) analizează și propune spre avizare documentații de amenajare a teritoriului și urbanism, potrivit legii;

b) susține elaborarea de programe de pregătire a specialiștilor, precum și de planuri de învățământ și specializare în domeniile conexe.

(3) Componenta Comisiei și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare, precum și componenta Comisiei Naționale de Dezvoltare Teritorială se stabilesc prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței.”

6. La articolul I, după punctul 10 se introduce un nou punct, punctul 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. **La articolul 37, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

«(4) Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și de urbanism fundamentează din punct de vedere tehnic decizia structurii de specialitate din cadrul autorității locale, desemnată

să emită avizul pentru documentațiile de amenajarea teritoriului și urbanism, precum și pentru studiile de fundamentare sau cercetări prealabile, conform competențelor existente, stabilite prin reglementările în vigoare pentru Comisia tehnică de amenajare a teritoriului și de urbanism.»”

7. La articolul I punctul 16, alineatul (7) al articolului 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În vederea unei utilizări coerente și raționale a teritoriului localităților, zonele cu coeficienți de utilizare a terenului (CUT) cu valoare mai mare de 4 se stabilesc numai prin Planul urbanistic general și regulamentul local aferent.”

8. La articolul I punctul 18, alineatul (5) al articolului 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Planurile urbanistice zonale pentru zone protejate nu pot fi modificate decât în integralitatea lor, cu excepția modificărilor făcute în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (5) lit. b) și alin. (6) și care nu alterează caracterul general al zonei.”

9. La articolul I punctul 18, alineatul (6) al articolului 47 se abrogă.

10. La articolul I punctul 22, alineatul (3) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Indiferent de inițiativa sau de sursa de finanțare, autoritățile administrației publice locale în competența cărora se află elaborarea, avizarea și aprobarea documentației de amenajare a teritoriului și urbanism sunt responsabile pentru întregul conținut al reglementărilor adoptate, cu excepția cazurilor în care legea dispune altfel.”

11. La articolul I punctul 25, după litera f) a alineatului (2) al articolului 63 se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) semnarea, în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (1), de documentații de amenajarea teritoriului și urbanism care conțin date eronate, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

12. La articolul I punctul 26, litera b) a articolului 63¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) de la 1.000 lei la 9.000 lei, pentru nerespectarea prevederilor lit. c) și g);”.

13. La articolul I, după punctul 28 se introduce un nou punct, punctul 28¹, cu următorul cuprins:

„28¹. **La anexa nr. 1 «Categoriile de documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism. Competențe de avizare și de aprobare a acestora», după numărul curent 2¹ se introduce un nou număr curent, numărul curent 2², cu următorul cuprins:**

Nr. crt.	Categoriile de documentații	Avizează	Aprobă
«2 ²	Zonal pentru localități care cuprind monumente, ansambluri sau situri înscrise în Lista monumentelor istorice	<ul style="list-style-type: none"> • Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței • Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național • organisme centrale și teritoriale interesate 	Consiliile județene Consiliile locale Consiliul General al Municipiului București”

14. La articolul I, după punctul 29 se introduce un nou punct, punctul 29¹, cu următorul cuprins:

„29¹. La anexa nr. 1 «Categoriile de documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism. Competențe de avizare și de aprobare a acestora», după numărul curent 8¹ se introduce un nou număr curent, numărul curent 8², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Categoriile de documentații	Avizează	Aprobă
«8 ² »	Municipii, orașe și comune ce cuprind monumente, ansambluri sau situri înscrise în Lista monumentelor istorice și zonele lor de protecție	— Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței — Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național — organisme centrale și teritoriale interesate	Consiliile locale Consiliul General al Municipiului București»

15. La articolul I, după punctul 30 se introduce un nou punct, punctul 30¹, cu următorul cuprins:

„30¹. La anexa nr. 1 «Categoriile de documentații de amenajare a teritoriului și de urbanism. Competențe de avizare și de aprobare a acestora», după numărul curent 12¹ se introduce un nou număr curent, numărul curent 12², cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Categoriile de documentații	Avizează	Aprobă
«12 ² »	Zone construite protejate ori zone care cuprind monumente, ansambluri sau situri înscrise în Lista monumentelor istorice și zonele lor de protecție	— Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței — Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național — organisme centrale și teritoriale interesate	Consiliile locale Consiliul General al Municipiului București»

16. La articolul I punctul 31 anexa nr. 2 „Definirea termenilor utilizați în lege”, expresiile introduse după expresia „Zonă protejată” se modifică și vor avea următorul cuprins:

• *Indicatori urbanistici* — instrumente urbanistice specifice de lucru pentru controlul proiectării și al dezvoltării durabile a zonelor urbane, care se definesc și se calculează după cum urmează:

— *coeficient de utilizare a terenului (CUT)* — raportul dintre suprafața construită desfășurată (suprafața desfășurată a tuturor planșeelor) și suprafața parcelei inclusă în unitatea teritorială de referință. Nu se iau în calculul suprafeței construite desfășurate: suprafața subsolurilor cu înălțimea liberă de până la 1,80 m, suprafața subsolurilor cu destinație strictă pentru gararea autovehiculelor, spațiile tehnice sau spațiile destinate protecției civile, suprafața balcoanelor, logiilor, teraselor deschise și neacoperite, teraselor și copertinelor necirculabile, precum și a podurilor neamenajabile, aleile de acces pietonal/carosabil din incintă, scările exterioare, trotuarele de protecție;

— *procent de ocupare a terenului (POT)* — raportul dintre suprafața construită (amprenta la sol a clădirii sau proiecția pe sol a perimetrului etajelor superioare) și suprafața parcelei. Suprafața construită este suprafața construită la nivelul solului, cu excepția teraselor descoperite ale parterului care depășesc planul fațadei, a platformelor, scărilor de acces. Proiecția la sol a balcoanelor a căror cotă de nivel este sub 3,00 m de la nivelul solului amenajat și a logiilor închise ale etajelor se include în suprafața construită.

Excepții de calcul al indicatorilor urbanistici POT și CUT:

— dacă o construcție nouă este edificată pe un teren care conține o clădire care nu este destinată demolării, indicatorii

urbanistici (POT și CUT) se calculează adăugându-se suprafața planșeelor existente la cele ale construcțiilor noi;

— dacă o construcție este edificată pe o parte de teren dezmembrată dintr-un teren deja construit, indicatorii urbanistici se calculează în raport cu ansamblul terenului inițial, adăugându-se suprafața planșeelor existente la cele ale noii construcții.

• *Interdicție de construire (non aedificandi)* — regulă urbanistică potrivit căreia, într-o zonă strict delimitată, din rațiuni de dezvoltare urbanistică durabilă, este interzisă emiterea de autorizații de construire, în mod definitiv sau temporar, indiferent de regimul de proprietate sau de funcțiunea propusă.

• *Planificarea teritorială* — ansamblul de metode utilizate de sectorul public pentru a asigura organizarea rațională a teritoriului, la diferite scări (regională, națională, transnațională), protecția mediului și atingerea obiectivelor economice și sociale, prin coordonarea politicilor sectoriale din perspectiva impactului lor asupra teritoriului. Planificarea teritorială cuprinde strategii, politici și programe sectoriale, precum și documentații specifice integrate, în scopul dezvoltării echilibrate și durabile, și prevede obiective, etape de realizare și resurse financiare necesare.

• *Unitate teritorială de referință (UTR)* — subdiviziune urbanistică a teritoriului unității administrativ-teritoriale de bază, constituită pe criterii urbanistice similare sau omogene, având drept scop păstrarea, refacerea ori dezvoltarea teritoriului în concordanță cu tradițiile, valorile sau aspirațiile comunității la un moment dat și necesară pentru: agregarea pe suprafețe mici a indicatorilor de populație și de construire, determinarea caracteristicilor urbanistice, stabilirea indicatorilor urbanistici, reglementarea urbanistică omogenă. UTR, având de regulă suprafața de 1—20 ha și în mod excepțional până la 100 ha, se

delimitează pe limitele de proprietate, în funcție de unele dintre următoarele caracteristici, după caz:

- relief și peisaj cu caracteristici similare;
- evoluție istorică unitară într-o anumită perioadă;
- populație cu structură omogenă;
- sistem parcelar și mod de construire omogene;
- folosințe de aceeași natură ale terenurilor și construcțiilor;
- regim juridic al imobilelor similar; reglementări urbanistice omogene referitoare la destinația terenurilor și la indicatorii urbanistici.

În anumite cazuri în care unele dintre elementele caracteristice sunt omogene pe suprafețe întinse, mai multe UTR alăturate pot forma o macrounită teritorială de referință (MUTR).

• *Zonă funcțională de interes* — zonă funcțională cu rol important din punct de vedere urbanistic în evoluția localității. Zona funcțională de interes se stabilește de structura de specialitate din subordinea arhitectului-șef și se aprobă de consiliul local, respectiv Consiliul General al Municipiului București, cu avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Locuinței.

• *Zonă protejată* — suprafața delimitată în jurul unor bunuri de patrimoniu construit sau natural, al unor resurse ale subsolului, în jurul sau în lungul unor oglinzi de apă etc. și în care, prin documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism, se impun măsuri restrictive de protecție a acestora prin distanță, funcționalitate, înălțime și volumetrie, în scopul

ocrotirii sănătății publice, a mediului și patrimoniului natural și construit.”

17. Articolul III se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — Metodologia de participare a publicului la activitățile de amenajare a teritoriului și de urbanism, prevăzută la art. 57 alin. (2) din Legea nr. 350/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță, se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței, în termen de 30 de zile de la aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe.”

18. Articolul IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. IV.** — Avizarea și aprobarea documentațiilor de urbanism elaborate în baza unui certificat de urbanism emis înainte de 29 august 2008 sau care au solicitare de aviz al comisiei tehnice de urbanism a autorității publice locale competente se vor face în condițiile prevederilor legale aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, dar nu mai târziu de 30 septembrie 2009.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Dezvoltării Regionale și Locuinței va elabora norme de aplicare a Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare. Normele de aplicare se aprobă prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și locuinței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
DANIELA POPA

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 23 iunie 2009.
Nr. 242.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea
teritoriului și urbanismul**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 22 iunie 2009.
Nr. 1.066.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 737

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Rodideal, Bogdan-Ionuț Radu și Ghiță Berbece în Dosarul nr. 8.774/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.774/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Vasile Rodideal, Bogdan-Ionuț Radu și Ghiță Berbece cu ocazia soluționării recursului împotriva unei încheieri de ședință pronunțate de Tribunalul Iași prin care s-a dispus prelungirea măsurii arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate aduc atingere dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la punerea în libertate a celui reținut sau arestat. Arată că instanța de control judiciar consideră termenul prevăzut de art. 159 alin. 8 teza a doua din Codul de procedură penală cu privire la soluționarea recursului împotriva încheierii prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării preventive dispuse în cursul urmăririi penale ca nefiind un termen de decădere, întrucât nu fixează durata măsurii preventive și nu este cuprins între motivele de încetare a măsurii arestării preventive enumerate de art. 140 alin. 1 lit. a) din același cod.

Curtea de Apel Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate. Apreciază că autorii excepției pun în discuție modul de aplicare a dispozițiilor de lege criticate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale, fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care se pronunță asupra fondului cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

— Art. 159 alin. 8 teza a doua: „[...] *Recursul se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate.*”;

— Art. 140 alin. 1 lit. a): „*Măsurile preventive încetează de drept: a) la expirarea termenelor prevăzute de lege sau stabilite de organele judiciare ori la expirarea termenului prevăzut în art. 160^b alin. 1, dacă instanța nu a procedat la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive în acest termen.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (9) privind punerea în libertate a celui reținut sau arestat și a prevederilor art. 5 paragraful 3 referitoare la dreptul persoanei reținute sau arestate de a fi judecată într-un termen rezonabil sau eliberată în cursul procedurii din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, ci sunt nemulțumiți, în realitate, de modul de aplicare de către instanța de judecată a respectivelor prevederi legale. Or, acest aspect nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci este de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 8 teza a doua raportat la art. 140 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Rodideal, Bogdan-Ionuț Radu și Ghiță Berbecu în Dosarul nr. 8.774/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 738

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Kovacs în Dosarul nr. 712/59/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și de Societatea Agricolă Inotești din comuna Colceag, județul Prahova, în Dosarul nr. 938/259/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă Curții că partea Mircea Munteanu a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, iar autorul excepției Societatea Agricolă Inotești din comuna Colceag, județul Prahova, a comunicat concluzii scrise referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.442D/2008 și nr. 2.801D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.801D/2008 la Dosarul nr. 2.442D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 712/59/2008, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Florin Kovacs cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții a procurorului de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 15 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 938/259/2008, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Societatea Agricolă Inotești din comuna Colceag, județul Prahova, cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă plângerea formulată împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că art. 278¹ din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, dreptul de asociere, dreptul de proprietate privată, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, înfăptuirea justiției, folosirea căilor de atac și rolul Ministerului Public, întrucât în procedura plângerii în fața judecătorului împotriva actelor de netrimitere în judecată ale procurorului calea de atac a apelului este suprimată, iar verificarea rezoluției sau a ordonanței atacate se face doar pe

baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a eventualelor înscrisuri noi prezentate. Totodată, autorul Societatea Agricolă Inotești din comuna Colceag, județul Prahova, arată că dispozițiile de lege criticate nu apără drepturile cetățenilor, ci bandele de hoți, complicii distrugerii Societății Agricole Inotești fiind autoritățile locale, poliția, magistratii și organele de urmărire penală.

Curtea de Apel Timișoara — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Tribunalul Prahova — Secția penală apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, deoarece prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile art. 16, 21 și 129 din Legea fundamentală și nici dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Face trimitere, în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 66/2005, nr. 405/2005, nr. 141/2006, nr. 674/2007, nr. 80/2008, nr. 355/2008 și nr. 777/2008. Mai arată că celelalte dispoziții din Legea fundamentală invocate nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimiteri în judecată cuprinse în rechizitoriu.

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul

prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.

Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul.

Persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și persoana care a făcut plângerea se citează. Neprezentarea acestor persoane, legal citate, nu împiedică soluționarea cauzei. Când judecătorul consideră că este absolut necesară prezența persoanei lipsă, poate lua măsuri pentru prezentarea acesteia.

La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.

La termenul fixat pentru judecarea plângerii, judecătorul dă cuvântul persoanei care a făcut plângerea, persoanei față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale și apoi procurorului.

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricărui înscrisuri noi prezentate.

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;

b) admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.

Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 lit. a) și b) poate fi atacată cu recurs de procuror, de persoana care a făcut plângerea, de persoana față de care s-a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, precum și de orice altă persoană ale cărei interese legitime sunt vătămate.

În situația prevăzută în alin. 8 lit. a), persoana în privința căreia judecătorul, prin hotărâre definitivă, a decis că nu este cazul să se înceapă ori să se redeschidă urmărirea penală nu mai poate fi urmărită pentru aceeași faptă, afară de cazul când s-au descoperit fapte sau împrejurări noi ce nu au fost cunoscute de organul de urmărire penală și nu a intervenit unul dintre cazurile prevăzute în art. 10.

Judecătorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 30 de zile de la primirea acesteia.

Plângerea greșit îndreptată se trimite organului judiciar competent.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 22 privind dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică, ale art. 40 referitoare la dreptul de asociere, ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției, ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac și ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului raportate la

prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, statuând, pentru considerentele acolo

reținute, că textul de lege criticat nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, ci dă expresie acestor garanții constituționale.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește criticile care vizează activitatea Ministerului Public și a instanțelor de judecată, aceste aspecte nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Dispozițiile art. 22, 40, 44 și 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Kovacs în Dosarul nr. 712/59/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală și de Societatea Agricolă Inotești din comuna Colceag, județul Prahova, în Dosarul nr. 938/259/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 740

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mohammed Al-Bashtawi în Dosarul nr. 1.520/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere, în acest sens, la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.520/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.** Excepția a fost ridicată de Mohammed Al-Bashtawi cu ocazia soluționării plângerii

împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 16, 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât, „deși contravenția este faptă de natură penală, expresie a unui raport de conflict între stat și persoana sancționată pentru încălcarea unor valori sociale, sarcina probei este răsturnată: statul este dispensat de orice datorie de a proba”. Astfel, „contravenientul este expus abuzului agentului constator, abuz pe care contravenientul este obligat să-l înlăture prin probe”.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 768 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 16 iulie 2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16, 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Alin. (2), (3) și (4) ale art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au fost abrogate prin Legea nr. 357/2003 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 25 iulie 2003, iar prin Legea nr. 526/2004 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.149 din 6 decembrie 2004, a fost introdus alin. (1¹) al art. 16 din ordonanță. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 16: „(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și*

arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(1) *În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.*

(2)—(4) Abrogate.

(5) *În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.*

(6) *În situația în care contravenientul este persoana juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.*

(7) *În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica «Alte mențiuni», sub sancțiunea nulității procesului-verbal.»;*

— Art. 17: *„Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.»;*

— Art. 19 alin. (1): *„Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cei puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.»*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 16, 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la prevederile art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare, Curtea respingând de fiecare dată critica referitoare la încălcarea dreptului părților la un proces echitabil. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 338 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 22 aprilie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16, art. 17 și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Mohammed Al-Bashtawi în Dosarul nr. 1.520/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 748

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Tudor A. Gheorghe în Dosarul nr. 33.698/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind partea Municipiul București, prin primarul general, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul părții prezente pentru susținerea excepției de neconstituționalitate. Acesta reiterează motivarea expusă în notele scrise, solicitând, în final, admiterea excepției, „în măsura în care textul de lege criticat permite instanței de judecată să admită calitatea de persoană juridică a primăriei”, în sensul acceptării calității sale procesuale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată, în acest sens, că art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 cuprinde definiția primăriei ca fiind „o structură funcțională cu activitate permanentă”, organizată astfel încât să aducă la îndeplinire atribuțiile legale ale primarului, care este reprezentantul, inclusiv în justiție, al unității administrativ-teritoriale. Pe de altă parte, menționează că susținerile autorului

excepției se constituie, mai degrabă, în critici ale hotărârii judecătorești pronunțate de prima instanță în care acesta are calitatea de reclamant, și nu în veritabile critici de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 33.698/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Tudor A. Gheorghe într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri prin care a fost respinsă cererea autorului excepției de lămurire a dispozitivului unei sentințe civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 încalcă prevederile art. 121 alin. (1) din Constituție, „în măsura în care aceste dispoziții permit admiterea calității de persoană juridică și parte procesuală pentru structura funcțională intitulată «primăria municipiului» din orașele unități administrativ-teritoriale organizate ca municipii”. Deoarece textul de lege criticat nu conferă în mod expres calitatea de persoană juridică „structurii funcționale” denumite „primăria municipiului” și plecând de la premisa că aceasta ar avea, totuși, personalitate juridică, atunci sunt posibile două ipoteze, și anume: primăria municipiului ar avea calitatea fie de *instituție*, fie de *autoritate* a administrației publice locale. Prima ipoteză ar contrazice normele art. 121 alin. (1) din Constituție, deoarece, conform definiției instituțiilor publice locale, prevăzute de art. 2 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, primarul ar fi supus obligatoriu numirii prin concurs, și nu

În urma alegerii sale, cum impune textul fundamental invocat; dacă, în schimb, primăria municipiului ar avea calitatea de autoritate a administrației publice locale, atunci norma constituțională este, din nou, încălcată, deoarece aceasta enumeră doar două, și nu trei autorități ale administrației publice locale, respectiv consiliile locale și primarii aleși.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale opinează în sensul respingerii excepției, având în vedere că art. 62 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 prevede în mod expres că primarul reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relațiile cu alte autorități publice, cu persoanele fizice sau juridice române ori străine, precum și în justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată, în esență, că dispozițiile art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 consacră instituția primăriei, stabilind structura sa organizatorică, caracterul și scopul activității acesteia, în sensul de structură funcțională cu activitate permanentă având ca scop îndeplinirea hotărârilor consiliului local, respectiv a dispozițiilor primarului, ceea ce nu este de natură să încalce dispozițiile art. 121 alin. (1) din Constituție. În subsidiar, Guvernul apreciază că în cauză nu se pune problema neconstituționalității dispozițiilor legale criticate, ci este vorba de stricta interpretare și aplicare a legii, în raport cu situația de fapt ce urmează a fi reținută de instanța de judecată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt constituționale. Acestea cuprind o definiție a noțiunii de „primărie” și nu contravin sub niciun aspect regulii constituționale prevăzute de art. 121 alin. (1), potrivit căreia autoritățile administrației publice locale, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt consiliile locale și primarii aleși, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu următorul conținut:

— Art. 77: „*Primarul, viceprimarul, secretarul unității administrativ-teritoriale și aparatul de specialitate al primarului constituie o structură funcțională cu activitate permanentă, denumită primăria comunei, orașului sau municipiului, care duce la îndeplinire hotărârile consiliului local și dispozițiile primarului, soluționând problemele curente ale colectivității locale.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege menționat contravine dispozițiilor art. 121 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia „*Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt consiliile locale și primarii aleși, în condițiile legii.*”

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Criticele de neconstituționalitate formulate de autorul excepției au natura unor interpretări ale textului de lege criticat, interpretări considerate a duce la rezultate contrare prevederilor art. 121 alin. (1) din Constituție, invocate, și care pornesc, totodată, de la o pretinsă lipsă de omisiune a reglementării atacate. Astfel, arătând că dispozițiile art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 nu prevăd în mod expres calitatea de persoană juridică a structurii funcționale denumite în text „primăria municipiului”, autorul excepției dezvoltă două teze potrivit cărora aceasta are fie calitatea de *instituție*, fie de *autoritate* a administrației publice locale, ambele bazându-se pe premisa capacității juridice a primăriei municipiului. Or, o asemenea critică nu poate fi reținută, întrucât neconstituționalitatea unei reglementări constituie o stare intrinsecă a acesteia și nu poate fi dedusă pe calea unei interpretări proprii autorului excepției, operație ce presupune a atribui legiuitorului ceea ce acesta nu a prevăzut *in terminis*. Curtea Constituțională s-a pronunțat constant în acest sens, de pildă prin Decizia nr. 122 din 16 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2004.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Tudor A. Gheorghe în Dosarul nr. 33.698/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 751

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și art. 101 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și 101 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquila Part Prod Com” — S.R.L. din Ploiești și Societatea Comercială „Tremula Nav” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.463/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.463/114/2008, **Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și art. 101 din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquila Part Prod Com” — S.R.L. din Ploiești și Societatea Comercială „Tremula Nav” — S.A. din Constanța în cauza ce are ca obiect judecarea cererii privind procedura de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 96 și 101 din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24 alin. (1) și art. 124 din Constituție. În acest sens, arată că textele de lege criticate încalcă drepturile creditorilor care, deși sunt înscrși în tabelul de creanțe și dețin creanțe certe, lichide și exigibile împotriva societății aflate în insolvență, nu beneficiază de un tratament echitabil. Se mai susține că art. 96 alin. (1) permite constituirea unei categorii distincte de creditori chirografari considerați furnizori, care nu pot fi înlocuiți deoarece activitatea debitorului nu se poate desfășura.

Tribunalul Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, specificul procedurii impunând adoptarea unor reguli speciale de procedură care derogă de la normele dreptului comun.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 și 101 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006.

Prevederile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 96: „(1) În vederea administrării eficiente a procedurii, planul poate desemna o categorie separată de creanțe, compusă numai din acele creanțe chirografare care, în sensul art. 49 alin. (1), aparțin furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuiți. Lista acestor creanțe trebuie confirmată de administratorul judiciar.

(2) Planul va stabili același tratament pentru fiecare creanță din cadrul unei categorii distincte, cu excepția cazului în care deținătorul unei creanțe din categoria respectivă consimte un tratament mai puțin favorabil pentru creanța sa.”;

— Art. 101: „(1) La data stabilită, un plan va fi confirmat de către judecătorul-sindic, dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții:

A. cel puțin jumătate plus una dintre categoriile de creanțe menționate în programul de plăți, dintre cele menționate la art. 100 alin. (3), acceptă sau sunt socotite că acceptă planul, cu condiția ca minimum una dintre categoriile defavorizate să accepte planul;

B. în cazul în care sunt doar două categorii, planul se consideră acceptat în cazul în care categoria cu valoarea totală cea mai mare a creanțelor a acceptat planul;

C. fiecare categorie defavorizată de creanțe care a respins planul va fi supusă unui tratament corect și echitabil prin plan.

(2) Tratament corect și echitabil există atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) niciuna dintre categoriile care resping planul și nicio creanță care respinge planul nu primesc mai puțin decât ar fi primit în cazul falimentului;

b) nicio categorie sau nicio creanță aparținând unei categorii nu primește mai mult decât valoarea totală a creanței sale;

c) în cazul în care o categorie defavorizată respinge planul, nicio categorie de creanțe cu rang inferior categoriei defavorizate neacceptate, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 100 alin. (3), nu primește mai mult decât ar primi în cazul falimentului.

(3) Doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat.

(4) Confirmarea unui plan de reorganizare împiedică propunerea, admiterea, votarea sau confirmarea oricărui alt plan.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că au fost încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1), (2) și (3)

privind accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitor la garantarea dreptului la apărare și art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor de lege criticate, în scopul administrării eficiente a procedurii reglementate de Legea nr. 85/2006, planul de reorganizare poate desemna o categorie separată de creanțe aparținând furnizorilor fără de care activitatea debitorului nu se poate desfășura și care nu pot fi înlocuiți, lista acestor creanțe trebuind să fie confirmată de administratorul judiciar. Planul va fi confirmat de judecătorul-sindic, cu condiția îndeplinirii cumulative a cerințelor prevăzute de art. 101 din aceeași lege.

Curtea reține că reglementarea — prin dispozițiile de lege criticate — a unui tratament diferit pentru o categorie de creanțe chirografare stabilită în mod obiectiv, în vederea administrării eficiente a procedurii reorganizării judiciare, în concordanță cu

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 și art. 101 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aquila Part Prod Com” — S.R.L. din Ploiești și Societatea Comercială „Tremula Nav” — S.A. din Constanța în Dosarul nr. 1.463/114/2008 al Tribunalului Buzău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 754

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.287/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește art. 108⁵ din Codul de procedură civilă și ca inadmisibilă în ceea ce privește art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.287/62/2007, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă este

depășit și nu mai corespunde cerințelor constituționale actuale ce impun respectarea liberului acces la justiție, întrucât în prezent actele nu se mai scriu de mână, ci la calculator, iar falsul este „în conținutul scrisului, nu în forma sau autorului scrisului”. Se arată că acest text de lege „trebuia să nu excludă falsificarea conținutului scrisului actelor prezentate în procesul civil în scopul producerii de consecințe juridice contra omului justițiabil, ci să dea posibilitatea celui vătămat astfel să demaște instanței în fața căreia a fost prezentat cum că scrisul este fals”, pentru ca procesul să se soluționeze pe baza unor acte „care să redea realitatea”.

În ceea ce privește art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, se arată că îngrădește dreptul fundamental al oricărui cetățean la un proces echitabil, prin faptul că singura posibilitate oferită de legiuitor în această materie este o cerere de reexaminare soluționată de același judecător care a aplicat sancțiunea.

Tribunalul Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 108⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins:

— Art. 108⁵: „*Împotriva încheierii prevăzute la art. 108⁴ cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere*

de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acestora.

Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea.”;

— Art. 180 alin. 1: „*Dacă una din părți declară că scrisul sau semnătura este falsă și cealaltă parte nu este de față, instanța va dispune înfățișarea părților în persoană, la alt termen, când partea care a invocat înscrisul va arăta mijloacele sale de apărare și va depune înscrisul pentru verificare.”*

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 170 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, și Decizia nr. 260 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ din Codul de procedură civilă. Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate de Curte în jurisprudența menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă, se constată că acestea nu încalcă dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, și de a beneficia de un proces echitabil. De altfel, prin criticile formulate se solicită, în realitate, modificarea textului de lege, care, în opinia autorului excepției, „este depășit”. Or, asemenea critici nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ și art. 180 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Filofteia Ciobanu în Dosarul nr. 3.287/62/2007 al Tribunalului Brașov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții din cadrul Proiectului „Inițiativa Copiii Străzii” din județele Iași, Vaslui, Cluj, Bistrița-Năsăud, Sălaj, Arad, Bacău, Mehedinți, Suceava și municipiul București**

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă lista obiectivelor de investiții din cadrul Proiectului „Inițiativa Copiii Străzii”, prevăzută în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă indicatorii tehnico-economici pentru obiectivele de investiții prevăzute la alin. (1), potrivit anexelor nr. 2/1—2/10*), care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții cuprinse în anexele nr. 2/1—2/10 se face dintr-un împrumut de la Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria

publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, de la bugetele locale, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexele nr. 2/1—2/10, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Valentin Mocanu,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

București, 1 iulie 2009.

Nr. 764.

*) Anexele nr. 2/1—2/10 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ANEXA Nr. 1

LISTA**obiectivelor de investiții finanțate din cadrul Proiectului „Inițiativa Copiii Străzii”**

1. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii — Pașcani, județul Iași

2. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii — Vaslui, județul Vaslui

3. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii — Turda, județul Cluj

4. Centru de primire în regim de urgență pentru copiii străzii — sectorul 3, municipiul București

5. Centru de primire în regim de urgență pentru copiii străzii — Bistrița, județul Bistrița-Năsăud

6. Centru de primire în regim de urgență pentru copiii străzii — Zalău, județul Sălaj

7. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii — Zădăreni, județul Arad

8. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii „Morcoveață” — Bacău, județul Bacău

9. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii — Drobeta-Turnu Severin, județul Mehedinți

10. Adăpost de zi și de noapte pentru copiii străzii „Lizuca” — Fălticeni, județul Suceava

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431829